

Baggrunden for forslaget om tillige at give institutionerne adgang til at fremsætte anmodning efter stk. 2 er, at der vil kunne være sjældne tilfælde, hvor den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, bruger adgangen til at få orientering i et sådant omfang, at det bliver en urimelig belastning for institutionen. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende gentagne gange – måske næsten dagligt – retter henvendelse til institutionen om mindre vigtige spørgsmål vedrørende barnet. Hvis indehaveren af forældremyndigheden i sådanne tilfælde ikke fremsætter anmodning om fratagelse af adgangen til at få en orientering, vil institutionen ikke have mulighed for at nægte at give de pågældende oplysninger, hvilket kan være uhensigtsmæssigt. Der kan herved bl.a. tages hensyn til, om der er tale om en lille skole eller børneinstitution med begrænsede ressourcer til at imødekomme gentagne anmodninger om orientering om barnet.

Fremsættes anmodningen om fratagelse af adgangen til oplysninger af forældremyndighedens indehaver, kan de grunde, der kan føre til et afslag på samvær eller en ophævelse heraf, også tale for at ophæve retten til at få oplysninger.

Imødekommer statsamtet en anmodning fra forældremyndighedsindehaveren om at fratage den anden af forældrene adgangen til at få en orientering, er det op til ansøgeren selv at orientere de respektive myndigheder. Det er på den baggrund fundet hensigtsmæssigt i lovteksten at præcisere, at afgørelsen om fratagelse af adgangen til at få en orientering har virkning fra det tidspunkt, hvor institutionen modtager meddelelse om afgørelsen om fratagelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.

Til kapitel 3

Arbejdsaftaler

Til §§ 20 og 21

Bestemmelserne i § 20 og § 21 svarer til myndighedslovens § 35 – § 36 om mindreåriges arbejdsaftaler. Bestemmelserne er medtaget i lovforslaget, idet reglerne om mindreåriges arbejdsaftaler, herunder forældremyndighedsindehaverens beføjelser i forbindelse hermed, naturligt hører hjemme sammen med reglerne om forældremyndighed i øvrigt.

Bestemmelserne er med nogle få sproglige ændringer uændret i forhold til myndighedsloven bortset fra, at myndighedslovens § 35, stk. 1, ikke er medtaget. Ifølge myndighedslovens § 35, stk. 1, træffer en mindreårig, der har indgået ægteskab, selv bestemmelse om indgåelse og ophævelse af aftale om

tjeneste eller andet personligt arbejde. Da denne bestemmelse således kun omfatter personer, der ikke er under forældremyndighed, jf. lovforslagets § 1, og derfor må anses for overflødig, foreslås det, at bestemmelsen ophæves, jf. herved lovforslagets § 33, stk. 2.

Bestemmelserne i § 20 og § 21 omfatter således kun børn og unge, der er under forældremyndighed. Efter den almindelige bestemmelse i lovforslagets § 2 om forældremyndighedens indhold kan børn og unge kun indgå arbejdsaftaler med tilladelse af forældremyndighedens indehaver. Ifølge § 20 kan et barn eller en ung, der med tilladelse af forældremyndighedsindehaveren på egen hånd har påtaget sig et arbejde, hvorved denne er blevet i stand til selv at sørge for sit underhold, hvis den pågældende er fyldt 15 år, selv ophæve aftalen og påtage sig andet arbejde af lignende art, medmindre andet bestemmes af forældremyndighedens indehaver. Ifølge § 21 kan forældremyndighedens indehaver ophæve en aftale om personligt arbejde, som et barn eller en ung på egen har påtaget sig, hvis hensynet til barnet eller den unges opdragelse eller velfærd kræver det.

Til kapitel 4

Midlertidige afgørelser

De gældende regler i myndighedslovens § 18 – § 22 om midlertidige afgørelser om forældremyndighed er tillige med den hidtil gældende bestemmelse i myndighedslovens § 25 om midlertidig samværsret samlet i et særligt kapitel om midlertidige afgørelser.

Til § 22

§ 22 svarer til myndighedslovens § 18 om midlertidige afgørelser om forældremyndighed.

Til § 23

Bestemmelsen om midlertidige afgørelser i tilfælde, hvor der er fælles forældremyndighed, og der er risiko for at den ene af forældrene vil bringe barnet ud af landet og derved foregribe en afgørelse om forældremyndighed, svarer til myndighedslovens § 19.

Til § 24

§ 24 om midlertidige afgørelser ved dødsfald svarer til myndighedslovens § 20.

Til § 25

§ 25 afløser myndighedslovens § 21. Det fremgår nu udtrykkeligt af bestemmelsen, at den også omfat-